

οἱ δὲ μετρίων, τὰς αὐτὰ φύσιον; Καὶ περιέδρ. η. καὶ ὅπλα τοῖς ταῖς γῆς ἀμφότεραι σπειρόμενοι τῷ πλησίον μαχήσονται τὸ σκάπτερον; καὶ τοῦτον μάλιστα ἀφοβουμένη μὴ εἰσάγεται αὐτοῖς. καὶ τοῦτον καθαρέσσιον ποὺς ὄψιν, ποὺς ἀμπελόντων, ποὺς ὄλοντος φύσιον. καὶ τοῦτον μὴ μονοεπιτίσεις, μὴ τὸ τῆς ἀμφέρι φύσιον, μήτε τῆς δύερετημάτων ἀμφότεροι γῆ ἐλεγκτικοί. καὶ τοὺς μὴ μητρικούς, μὴ τὴν φυλακτικοὺς τῆς ἐγκλημάτων, εἰλατούσι τοὺς τοὺς δύος, καὶ τοὺς αὐτοὺς οἴνουται. καὶ τοὺς μὴ κρηνολόγους, μηδὲ εἰδῆτας, μηδὲ τὰ τῆς πλανήτην πάντα, μηδὲ τὰ ἀντίθετα, ἀγάπη τὰ ἀγαθά· οὐ γῆ ἀγαθὸς τοῦτο δρῦς. καὶ τοῦτο μὴ πατέτεινον ταῖς δρυζολόγοις, οὐ τοὺς δρυζολόγους· καὶ τοὺς πεπονδότας. τοῖς ἀ μέλιστα βούλονται αὐτοὶ οὐ δρυμόζοδοι, οὐ τοὺς δρυμούδης δοκεῖν τοῦτο, οὐ δέεις. καὶ τοῦτο δρῦοις καὶ ταῖς τὰ ὅπλα μενούτας, εἰ μὴ παρενόχλωσι, μηδὲ διπλῶς τείτην γῆ σύτῳ, τὸ κεραμεῖκος κεραμεῖ. οὐ τοῖς τῇδε διπλῶς ὅπλα μενούτας, οὐ τοῖς ὅπλα μετέχοντας εἰ δὲ μὴ, ταῦτα καὶ οὕτω συμβίνεις. καὶ πρὸς αἷς οὕτως ἔχοντας, αἵτε μὴ αἰχνύντες τὰ πρὸς δόξαν, μὴ κατεργοῦσι τοὺς, καὶ πρέπεις οὓς αἰχνύνοντας τὰ πρὸς αἰλαθεῖαν. καὶ τοῦτος οὓς φιλοποιῶνται, οὐδὲ οὐδὲ ζητοῦσι βούλονται καὶ μὴ φιλονεύονται, τοὺς τοὺς οὐ φιλοῦσι, οὐ βούλονται φίλους τοῦτο. οὐ οἵ τε ταχαῖτα συμπεράτων, εἰσὶ μὴ μέλιται οὕτως ἔσεσθαι μείζωνεις. καὶ τοῖς δρυοῖς καὶ τοῖς δοτόνταις καὶ τοῖς παρέντας φιλοῦσι. οὐδὲ καὶ τοῖς ποὺς τοῦτος τοινούτοις πάντες φιλοῦσι. καὶ ὅλας τοῖς σφρόστα φιλορράχεις, καὶ μὴ ἐγκατατείπονται· μέλιστα γῆς φιλοῦστον τῆς φιλεῖν ἀγαθούς. καὶ τοῖς μὴ πλαπούμοις πρὸς αὐτοῖς τοινούτοις δέκανοι τὰ φαύλα τὰ ἑστέλλοντες.

Εἴρηται γῆ ὅπις ποὺς τοῖς φίλοις τὰ πρὸς δόξαν τὸ αἰχνύνθει. εἰ οὖτις οὐ αἰχνύνθεις μὴ φιλεῖς, οὐ μὴ αἰχνύνθεις φιλοῦσι τοῦτο. καὶ τοὺς μὴ φιλεῖνούς τοῦτον. καὶ οἵ τε θερρούμενοι & pugnaces velle contraria videntur, & dextri tum in eludendo, tum in sustinendo. Eisdem enim rebus ambo student ac is, qui proximus est, tum qui possunt lacesse, tum qui eleganter lacesse. Et laudantes præsentia bona, & ex his maximè, quæ p̄ment non adesse ipsis. Et mundos in visu in vestitu, in tota vita. Et non exprobatores neque peccatorum, neque beneficiorum. ambo enim contentiosi. Et non metuentes malorum, neque obseruatorē s. criminum, sed qui reconciliantur, idō neos: quales enim existimant esse erga αἰοι ετιam erga ipsos putant. Et non male dicōs, neque scientes propinquorum mala, neque ipsorum, sed bona. bonus enim hoc facit. Et non aduersantes irascentibus auctoribus agentibus: pugnaces enim sunt tales. Et se erga ipsos aliquo modo habentes, ut admirantes ipsos, & virtute præditos existimantes, & gaudentes ipsis. Et ita maximè affectos in iis rebus, in quibus maximè volunt ipsi aut suscipi, aut virtute prædicti videri esse, aut iucundi. Et similes. Et eadem profitentes, si non impedit, neque ex eodem sit vita. Fit enim sic illud, Figulus figulo. Et eadem appetentes, quorum contingit simul ipsos participes esse: si minus, id etiā sic aceidit. Et apud quos sic se habent, ut pudore non afficiatur eorum, quæ sunt ad opinionem, cùm minimè cōtemnant. Et apud quos pudore afficiūtur eorum, quæ sunt ad veritatem. Et quibuscum de honore concertant, & quorum emulationem volunt, & non inuidiam, aut eos amat, aut eis volunt amici esse. Et quibus bona procurarent, nisi futura ipsi essent mala mala. Et volunt amici esse iis, qui similiter absentes, & præsentes amāt. Quamobrem tales etiam erga mortuos, omnes amant. Et omnino valde studiosos amicorum, & non derelinquentes: maximè enim amāt ex bonis amicos bons. Et non fingentes apud seipso. Tales autem sunt etiam virtus sua ipsorum dicentes. Nam dictū est apud amicos nos eorū quæ sunt ad opinionem, non affici pudenre. Si igitur is, quæ puderit, non amat, is quæ non puderit, amanti similis est. Et non metuentes. Et quibus cōfidimus. Nēmo enim eum, quem metuit, amat. Species autem amicitia sunt sodalitas, & familiaritas, & cognatio, & quæcunque talia. Conficiencia vero amicitiae sunt gratia & non rogatum fecisse, & cùm fecerit, non indicasse.